

Fargeblindhet

– et fenomen med mange og store konsekvenser

Egill Hansen
Fargeblindhet. Årsaker, forekomst og typer
 1. utgave, bokmål,
 Gyldendal Akademisk
 139 sider

Som mangeårig sjømannslege har jeg noen ganger støtt på de store konsekvenser fargeblindhet kan ha. Også som skolelege i et lite fiskevær har jeg opplevd dette. Jeg glemmer aldri da jeg for noen år siden hadde førsteklasseundersøkelse av skolens tre førsteklasinger; to gutter og en jente. Begge guttene var fargeblinde – et relativt dramatisk funn når det er forventet at du, som din far og farfar, skal ro fiske som voksen. Men jeg har heldigvis opplevd at en som tilsynelatende kan virke fargeblind allikevel kan se forskjell på røde og

grønne lanterner og derfor kvalifiserer til å ha brovakt. For noen er det altså håp.

På grunn av min interesse og erfaring med fargesyn og konsekvensene av manglende eller dårlig fargesyn, gledet jeg meg til å lese Egill Hansens bok «Fargeblindhet; årsaker, forekomst og typer». Egill Hansen er øyelege og har lang erfaring med undersøkelse av fargeblindhet. Han skriver i forordet at boken er skrevet for leger og andre som jobber med fargesynsproblematikk, men også for legfolk med interesse innenfor feltet.

I boken beskrives forekomst, ulike typer fargesansdefekter, årsaker, testing og yrkesmessige konsekvenser. Boken avsluttes med et kapittel der han beskriver fargesynets relasjon til musikk og billedkunst – en meget spennende innfallsvinkel. Boken er kort, rela-

tivt lettlest og kan brukes som faghåndbok for en som jobber med fargesyn. Sett ut fra et allmennlegeperspektiv synes jeg bokens svakhet er kapitlet der testing av fargesynet beskrives; jeg kunne nok tenkt meg en kokebokvariant, mens boken beskriver en rekke tester uten å rangere dem. Det kan godt hende boken egner seg godt for legfolk, men språket er stedvis noe kronglete og leses nok lettest av en med medisinsk bakgrunn. Jeg har imidlertid aldri før kommet over en slik kort og relativt enkel bok om dette temaet og fant derfor boken interessant, og jeg tror jeg vil ha glede av den når jeg igjen kommer i situasjoner der jeg blir stående med spørsmål om fargesynet. Kanskje denne boken kan gi meg svar?

Mona Søndena

PROSJEKTMIDLER FOR DISTRIKTSMEDISINSK FORSKNING OG FAGUTVIKLING

Program for distriktsmedisinsk forskning og fagutvikling et nasjonalt program med todelt formål:

- Det skal fremme forskning og fagutvikling om spørsmål som er relevante for medisinsk praksis og helsetjenestene i distriktene
- Det skal bidra til stabilisering og rekruttering av allmennleger og helsepersonell i distriktene.

Gjennom dette programmet kan primærleger, samarbeidende helsepersonell og medisinstudenter søke om støtte til forsknings- og fagutviklingsprosjekter. Prosjektene må ha distriktsmedisinsk relevans. Søkers distriktsmedisinske tilhørighet vil også bli vektlagt. Programmet skal sikre hovedfinansiering av mindre, lokale prosjekter, men også hjelpe i gang større prosjekter med startfinansiering.

Øvrige søknadsopplysninger fås ved henvendelse til Nasjonalt senter for distriktsmedisin. Se kontaktinformasjon.

Søknadsfrist: 15. mars 2011

For nærmere opplysninger om Programmet, ta kontakt med

Peder A. Halvorsen
 Leder Programråd
 E-post:
peder.halvorsen@kraftlaget.no
 Telefon: 975 11 941

Hasse Melbye
 Nestleder Programråd
 E-post:
hasse.melbye@uit.no
 Telefon: 77 64 48 14

Søknadsskjema fås ved henvendelse til Hege Skogstad Berntsen, Institutt for samfunnsmedisin, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø. Tlf. 77 62 33 38, Hege.skogstad.berntsen@uit.no

Søknadsopplysninger finnes også på vår hjemmeside <http://www.nsdm.no/programmet/cms/39>